

ЕЗИК-ПОЕЗИЯ-ПРОЗА¹
(Предложение за беседа)
Константинос Марицас

„Първите стъпки
към човешкия език
са една загадка“

Езикът е създаден, за да описват мъжете подвизите си, за да бъдат избрани от жените за възпроизводство. И след като цивилизацията е оцеляване на слабия, езикът се е появил, за да описват мъжете (слабите) подвизите си (лъжливи) на жените, за да бъдат избрани от тях за възпроизводство. Тоест езикът, както вече се спомена, е станал критерий за подбор. Говорейки лъжи, и най-слабият е можел да се възпроизведе, крадейки обаянието - избора на жената. „Може би, както казва Lily Tomlin, човекът изобретил езика, за да удовлетвори дълбоката си потребност да се оплаква.“ Мъжът създаде езика, за да удовлетвори дълбоката си потребност да бъде избран от жените. Чрез езика той говорел лъжи, за да изтъкне себе си като герой. Целта на езика е да лъжем. Ако целта беше истината, тогава нямаше да има нужда от език - всички знаят истината. Целта на езика е лъжата, истината я знаем всички. „Аз убих мечката“ е може би първата фраза-лъжа, която казал (слабият) мъж на жена с цел да се сноши с нея. Това отговаря и на въпроса на кого е говорил първият човек? Мъжът говорел на жената! Затова смятам, че мъжът е добър говорител, а жената е добър слушател.

От фразата-лъжа „Аз убих мечката“ е тръгнал езикът. Тя разкрива картината, в която мъжът убива мечката. Всяка нова лъжа, нова картина, която създавала мъжката фантазия, трябвало да се изрази с нещо старо и познато. Коя била обаче първата картина, от която започнал горният процес? Какво имал на свое разположение мъжът, за да опише на жената картините, които искал да ѝ предаде? Само тялото си. Първата картина беше тялото (мъжкото). Трябва да отбележим, че *на всички езици* голяма част от изразите, с които означаваме неодошевените неща, са взети от наименованията на човешкото тяло, от отделните му части, от чувствата и страданията му.

Постепенно-постепенно интересът на жените се преместил от съдържанието, което започнало да се повтаря и да било известно, към вида. Това било раждането на Поезията:

Поезия е хубавият мъжки език, който описва постиженията на мъжете-герои.

Постепенно-постепенно с мъжете започнали да говорят и жените. Те обаче не се нуждаели от езика да описват геройства. Просто започнали да използват езика улеснявайки комуникацията помежду си за изпълняване на ежедневните

¹ От книгата *Цивилизация и естествен подбор*, изд. Захарий Стоянов, София, 2006.

дейности:

Проза е женският език, който описва ежедневието.

За поезията имах щастието да беседвам с моята приятелка Margalit Matitiahу, поетеса от Израел. Тя имаше добротата да ми изпрати мненията за поезия на известни поети и писатели². Направи ми впечатление мнението на Coleridge³: «Проза – Думи в съвършен ред. Поезия – Най-хубавите думи в съвършен ред»⁴. Ще се съглася с Coleridge със следващата прибавка към неговото определение: «Поезия – Най-хубавите думи в съвършен ред за мъжете-герои».

Корифей и край на Поезията е „Одисея“-та на Омир – *най-хубавите думи в съвършен ред за мъжете-герои*:

«„Музо, запей ми за този герой многоопитен, който странствува дълго, откакто порути свещената Троя, много поселища хорски видя и позна обичаи. Много страдания той по морето пустинно понесе, своя живот да спаси, а другарите в къщи да върне.»

---

² William Wordsworth: Poetry is an imaginary expression of deep feelings, a rhythmic expression, in most cases ..it's a spontaneous explosion of strong feelings while we think of it in serenity.

Kafka: Poetry is a constant stroll in search for the truth.

Jean Paul Sartre: For a prosaic the words are a vehicle, like window glass, showing the world delicately. For the poet the words are a mirror, a prism through which the world is captured.

Herbert Reed: Poetry is a creative expression. The prose is a constructive expression. The prose creates something in its construction but poetry creates world with its words. Prose is telling the story of an existing reality lending it shapes and shades where poetry creates reality anew.

Coleridge: Prose - Words in perfect order. Poetry - The best words in perfect order.

³ Samuel Taylor Coleridge (21 October 1772 – 25 July 1834) was an English poet, critic and philosopher who was, along with his friend William Wordsworth, one of the founders of the Romantic Movement in England and one of the Lake Poets.

⁴ Преводът е мой.